

ΕΡΩΤΗΣΗ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟ

ΔΙΕΥΣ.	918
Αριθ.	17315
Ημερ.	

Θέμα: "Η Δημοσιογραφία των συμφερόντων πρέπει να ξεριζωθεί"

Ορισμένοι δημοσιογράφοι, αντί να κάνουν τη δουλειά τους, δηλαδή ενημέρωση, έκαναν συγκαλυμμένη επικοινωνιακή πολιτική, στηρίζοντας, επί σειρά ετών, έντεχνα, το μεταπολιτευτικό καθεστώς και κατόπιν, τα μνημόνια. Οι πιο αδίστακτοι και φιλόδοξοι από αυτούς εξελίσσονται και υπηρετούν τα συμφέροντα των αφεντικών τους και από άλλα πόστα πολιτικά και από θέσεις εξουσίας, από όπου θα επηρεάζουν άμεσα και προσωπικά την δημόσια ζωή του τόπου ...πάντα υπέρ των πατρώνων/εντολέων τους.

Εντελώς απροσχημάτιστα, επί τουλάχιστον 15 χρόνια τώρα, αλλά με τεράστια ένταση τα τελευταία 5, ενημερωτικές και ειδησεογραφικές —υποτίθεται— εκπομπές και κανάλια μετατρέπονται και επισήμως σε πολιτικά κόμματα!

Μήπως, άραγε, το ίδιο το φθαρμένο και θλιβερό πολιτικό μας σύστημα βρίσκει τις εναλλακτικές, που θα το διασώσουν και θα το ανανεώσουν; Μήπως ο πασοκισμός δεν πέθανε αλλά ακόμα έχει πολλά ποδάρια;

Ο Σταύρος ο Θεοδωράκης, άρχισε την «εντυπωσιακή» καριέρα του, υποστηρίζοντας τους βομβαρδισμούς της Γιουγκοσλαβίας! Αλήθεια, πώς πρόέκυψε ξαφνικά απ' το πουθενά ένας νέος δημοσιογράφος, άγνωστος ακόμη, να κάνει «αναλύσεις» στα κανάλια, υποστηρίζοντας τους βομβαρδισμούς της Γιουγκοσλαβίας;

Από τότε, η καριέρα του Σταύρου ήταν αλματώδης. Πρωινός καφές του Σημίτη, μαζί με τον Πρετεντέρη, εκπομπές κόστους εκατομμυρίων ευρώ στην ΕΡΤ, μετά εκπομπή στο Μέγκα, σύμβουλος του Γιωργάκη, έντεχνος υποστηρικτής του μνημονίου κλπ..

Σήμερα, είναι Πρόεδρος Κόμματος, Πρόεδρος Κοινοβουλευτικής Ομάδας με ποσοστό 6%! Αλήθεια, είναι δυνατόν, σε μια χώρα όπως η Ελλάδα, ένας απλός πολίτης να ιδρύει Κόμμα και μέσα σε λιγότερο από ένα χρόνο, να παίρνει 6% και μάλιστα, χωρίς να εκφράζει καμία σαφή πολιτική θέση στα θέματα της πολιτικής ζωής της χώρας;

Πέραν αυτού, τρεις μήνες από την ίδρυση του, το Κόμμα του «Μεγάλου Ποταμάρχη» εξέλεξε δυο Ευρωβουλευτές ...με συνοπτικές διαδικασίες, έτσι για πλάκα ...χωρίς πολύχρονους αγώνες των τελευταίων στο δρόμο ή τους χώρους εργασίας... Απλά, έτσι, με ένα άδαιο σακίδιο στην πλάτη!!!

Ένα δημιούργημα συμφερόντων εκτοξεύεται σαν πολιτικός πύραυλος από την πρώτη μέρα, με καθημερινή παρουσία σε πρωτοσέλιδα, συνεντεύξεις, εκπομπές, δελτία ειδήσεων... «Ο Σταύρος έφαγε, ο Σταύρος έσκυψε, ο Σταύρος έβηξε...»

Έτσι γεννιούνται οι πολιτικοί Αρχηγοί στην Μνημονιακή Αποικία. Όχι από κοινωνικές ομάδες, αλλά αντιθέτως, μέσα στα στούντιο της διαπλοκής και των δημοσίων έργων.

Η κατάπτωση και το νταβατζιλίκι της Δημοκρατίας σε όλο του το Μεγαλείο.

Να, γιατί νέες δυνάμεις από τα «κάτω» και από τα «μέσα» της Ελληνικής Κοινωνίας δεν μπορούν να γεννηθούν. Να, γιατί πάντα, το όποιο νέο ξεκίνημα κάποιου πολίτη να ασχοληθεί με την πολιτική, πεθαίνει εν τη γενέσει του. Πώς θα συναγωνιστεί τα καλοπληρωμένα και πολυδιαφημισμένα «φυντάνια» της εργολαβοκρατίας και των καναλιών τους;

Η Ελλάδα και το Πολίτευμα κινδυνεύουν θανάσιμα. Και γι αυτό, δεν φταίει ο λαός και οι επιλογές του, όποιες κι αν αυτές είναι. Φταίει το πολιτικό σύστημα, που έχει αποκλείσει τους ενεργούς πολίτες από τη δυνατότητα τους να μετέχουν με ίσες ευκαιρίες στο πολιτικό παιχνίδι της ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ.

Να, γιατί πολλοί πολίτες, διαμαρτυρόμενοι, κάνουν ακραίες επιλογές, εκδικούμενοι ένα σύστημα, που τους έχει αποκλεισμένους, όταν αυτό το σύστημα «χρήζει» τους δημοσιογραφικούς τηλεαστέρες ως πολιτικούς και τους εκτοξεύει μέσα σε μια εβδομάδα. Τους ανθρώπους που ίδιο βάφτισε δημοσιογράφους μέσα από τις τηλεοπτικές συχνότητες, οι οποίες ενώ είναι δημόσιες, παραδόθηκαν δωρεάν στα μεγαλοσυμφέροντα, χωρίς κανένα έλεγχο.

Κλείνοντας, λάβετε υπόψη, ότι για τους Γενικούς Γραμματείς Υπουργείων ο νόμος ορίζει, ότι για να μην έχουν πρόβλημα εκλογιμότητας στις επόμενες εθνικές εκλογές, πρέπει να υποβάλουν την παραίτησή τους 18 μήνες νωρίτερα από τη θέση τους.

Οι δημοσιογράφοι, ειδικά της τηλεόρασης, έχουν ουσιαστικά πολύ μεγαλύτερη επιρροή και επίπτωση στο εκλογικό σώμα και το εκλογικό αποτέλεσμα από την κατηγορία των Γενικών Γραμματέων. Παράλληλα, ο κλάδος της δημοσιογραφίας έχει ένα λειτούργημα να επιτελέσει, το οποίο δυσφημείται από τις δεκάδες υποθέσεις ανθρώπων, που χρησιμοποίησαν τη δημοσιογραφία ως εφιαλτήριο των πολιτικών τους επιδιώξεων.

Να, γιατί είναι σκόπιμο ηθικά και θεσμικά επιβεβλημένο, το να οριστεί μια συγκεκριμένη χρονική περίοδος, μέσα στην οποία ο δημοσιογράφος θα πρέπει να απέχει από το συγκεκριμένο επάγγελμα, εάν επιθυμεί να εκτεθεί ως υποψήφιος Βουλευτής, Περιφερειάρχης ή Δήμαρχος.

Τόσο, λοιπόν, η Δημοσιογραφία ως λειτούργημα και ως η 4^η εξουσία, όσο, πολύ περισσότερο και η ίδια η Δημοκρατία πρέπει να προστατευθούν.

Όλοι οι πολίτες πρέπει, επιτέλους, να έχουν ίσες ευκαιρίες συμμετοχής στην πολιτική ζωή της χώρας.

Κατόπιν των ανωτέρω, ερωτάσθε:

1. Πώς θα αντιμετωπίσει η Κυβέρνηση νομοθετικά το γεγονός, ότι οι πολίτες δεν έχουν ίσες ευκαιρίες συμμετοχής στο πολιτικό παιχνίδι, αφού μια χούφτα επιχειρηματικών συμφερόντων ελέγχουν τα ΜΜΕ και ειδικά την τηλεόραση, ώστε μια δράκα μεγαλο-δημοσιογράφων να αποφασίζει, ποιος θα προβληθεί και ποιος όχι;
2. Πώς θα αντιμετωπίσει η Κυβέρνηση νομοθετικά την εξαιρετική ανωμαλία και δυσλειτουργία του πολιτεύματος: δημοσιογράφοι εκμεταλλευόμενοι την προβολή και την αναγνωρισιμότητα που πέτυχαν μέσω της πολύχρονης προβολής τους, να μεταπηδούν σε μια νύκτα από τα «παράθυρα» της τηλεόρασης στα έδρανα της Βουλής ή της Ευρωβουλής, κάνοντας στην ουσία ρεσάλτο στη Δημοκρατία;
3. Σκέπτεται η Κυβέρνηση να νομοθετήσει σχετικά (όπως π.χ. οι Γενικοί Γραμματείς), έτσι ώστε, επιτέλους, οι δημοσιογράφοι, ως κλάδος, να επιτελούν το λειτούργημα τους και να σταματήσει ο κλάδος τους να είναι εφιαλτήριο «φυτευτών πολιτικών σταδιοδρομιών»;

Ο ερωτών βουλευτής της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των «ΑΝ.ΕΛ.»

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Πρόεδρος του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος